

**מ"ת 17/01/16826 - מדינת ישראל נגד איתיאל אושר מנצור, מיכאל בן
שושן, יוסף לוי**

בית משפט השלום בראשון לציון

26 ינואר 2017

מ"ת 17-01-16826 מדינת ישראל נ' מנצור(עוצר) ואח'

מספר פל"א 556672/2016

לפני כבוד השופט גיא אבן
ה המבקש מדינת ישראל

נגד
המשיבים
1. איתיאל אושר מנצור (עוצר)
2. מיכאל בן שושן (עוצר)
3. יוסף לוי (מושחרר)

nocchim:

ב"כ המבקשת: ניר אדרי (מתמחה)

ב"כ משיב 1: עו"ד עמיהת ויצמן

ב"כ משיב 2: עו"ד שי לוי

משיבים 2,1 הובאו באמצעות שב"ס

החלטה

(בעניינים של משיבים מס' 1,2)

בנוגד המשיבים ונשם נוסף הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של קשר רפואי פשע, כניסה והתרצות למקום מגוריים, היזק לרוכש בצוותא חדא והחזקת כלי פריצה בצוותא חדא.

למשיב מס' 1 מייחסות בנוסף עבירות של שבוט מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

בצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרם של המשיבים כולם (כולל מס' 3), עד לתום ההליכים נגדם.

לפי כתב האישום, עובר ליום 25/12/2016 קשרו המשיבים קשר לביצוע התפרצות לדירה ברוח ז'בוטינסקי 93 בתל אביב. באותו מועד בשעה 10:00 לערך יצאו המתלוונים את הדירה. בשעה סמוכה, אך לפי כתב האישום, הגיעו המשיבים למקום שבו כשבידיהם כל פריצה בארגזי כלים, פרצו את דלת הכניסה על ידי החדרת חץ מכל הפריצה, שברו את צילינדר הדלת, עקרו את המשקוף ונכנסו לדירה. בדירה נעקרה כספת וונגנוב רכוש ממופרט בכתב האישום. לאחר נטילת הרכוש עזבו המשיבים את המקום עם הרכוש וכל הפריצה. בשעה 12:15 או בסמוך לכך, אך לפי כתב האישום, נכנסו המשיבים 1 ו-3 לרכב מסווג פולקסווגן השיר למשיב מס' 2, ואילו המשיב מס' 2 נכנס לרכב מסווג פורד השיר למשיב מס' 3, ועצבו את המקום.

במהרש בשעה 12:43 אוטרה מכונית הפולקסווגן בעיר ראשון לציון שבתוכה המשיבים 1,2 ובמהרש נעצר המשיב מס' 3, אף הוא לראשונה לציון, כשהוא נוהג במכונית הפורד ובחזקתו אחד מארגזי כל הפריצה הירוק מסווג "מקיטה". ביחס למשיב מס' 1 נטען בנוסף כי כשהתבקש לעזרו הוא החל בבריחה רגלית תוך שוטר רדף אחריו לאורך מס' רחובות, אך נעצר ליד חנות תור שהסליק מתחת לשטיח בחנות חלק מן הרכוש הגנוב בדמיות 3,652 יורו וכן סך של 695 פאונד. המשיב מס' 2 נעצר כשהוא במושב הנהג ובין מושב הנהג למושב הנושא שקיית ובה מטבחות ובתא המתען חלק מכל הפריצה.

המשיבים 1,2 הסכימו בשלב מוקדם ומבל' שהתקיים דיון בראיות, לקיומן של ראיות לכואורה בעניינים, והדיון נדחה לבקשתם לקבלת תסaurus מעוצר מעת שירות המבחן.

המשיב מס' 3 ביקש לטעון לחולשה ראייתית, ודיוון כאמור התקיים ביום 22/1/2017 בפני מותב זה.

בהחלטה מיום 1/22 קבעתי כי ישנה חולשה ראייתית ממשית בעוצמתן של הראיות לכואורה כנגד המשיב מס' 3, נתתי דעתן לעברו הפלילי המכבד של המשיב מס' 3, אך סברתי כי נוכח הקושי הראייתי המשמעותי, יש מקום לבחון חולופת מעוצר, אף בטרם ומבל' לקבל תסaurus. לאחר ששמעתי את החלופה המוצעת והתרשםתי לחיוב, הוריתי על שחרורו של המשיב מס' 3 בתנאים מגבלים ובערבות מבואר בהחלטה הנ"ל.

כנגד החלטתי הגישה המבקרת ערע לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. בדיון בערר מיום 24/01/2017 (עמ"ת 17-52234-01), הודיע ב"כ העוררת כי הגיע להסכמה עם ב"כ המשיב מס' 3, לפיה איננו חולק על קיומן של ראיות לכואורה, תוך הסכמה על הותרת מלא תנאי השחרור אשר נקבעו בערכאה קמא (МОטוב זה), למעט ביטול שעות התאזרחות בעניינו של המשיב מס' 3. נותרה על כנה מלאה ההחלטה לרבות קביעת דיון נוסף לקבלת תסaurus שירות מבוחר, בעוד כ-3 חודשים, אשר יבחן אפשרות להקללה בתנאי השחרור, לשעות התאזרחות ואפשרות יציאה לעבודה. בהחלטה מאותו היום קבע בית המשפט המחוזי, כבוד השופט אברהם יעקב, סגן הנשיא, כי הוא מאשר את הסכומות הצדדים נוותן להם תוקף של ההחלטה, כי העורר מתקבל במובן זה שס' 2 להחלטת בית משפט קמא (שעות התאזרחות) מבוטל, וכי שאר רכיבי ההחלטה יעדמו בעינם, והמשיב מס' 3 ישוחרר לאחר שייעמוד בתנאי השחרור כפי שנקבעו בהחלטת בית משפט קמא.

בעקבות הדיון בבית המשפט המחוזי בעניינו של המשיב מס' 3 הגיעו המשיבים מס' 1 ו-2 בקשה להורות על שחרורם בכפוף לבדיקה חולופת מעוצר, נוכח טענת אפליה ביןם לבין המשיב מס' 3.

עמוד 2

ב"כ המבקשת מתנגד לבקשתם וסביר כי מן הראו להוtier על כנה את ההחלטה הקודמת, לפיה המשיבים 1 ו-2 ישוה במעטך עד החלטה אחרת, ודין בעניינם יתקיים לאחר שירותי המבחן ימציא תסוקיר בעניינם. ב"כ המבקשת איננו כופר בטענת האפליה הנטענת ביחס למשיב מס' 3, ומסכים כי נוכח קביעות בית המשפט המחויז ועמדת המדינה בבית המשפט המחויז הרי שלגביה שלושת המשיבים נקבעו קיומן של ראיותanca להלא חולשות, אך הוא סבור שמדובר עבրם הפלילי המכובד של המשיבים 1,2 אין מקום להורות על שחרורם.

בפועל, המדינה איננה מתמודדת עם טענת האפליה אשר נטעה על ידי המשיבים 1,2. לשאלתי השיב ב"כ המבקשת כי אין בידו פסיקה להציג אשר תתמוך בטענותו, וכאמור בפנינו טענת אפליה ברורה וחד משמעית.

דין

לאחר שהשעתה את טענות הצדדים ועינתי במסמכים אשר הוצגו לפני, אני סבור כי לא ניתן להוtier על כנה את האפליה המשמעותית אשר התגלתה בין המשיבים 1,2 לבין המשיב מס' 3, ואבהיר:

1. כאמור, המבקשת עררה לבית המשפט המחויז ובמרכז העරר עמדה טעונה לפיה אין מקום לקביעת חולשה ראייתית בעניינו של המשיב מס' 3. עיין זה ניתן ללמידה במישרין מהודעת ב"כ העוררת כמפורט בעמ"ת 17-01-52234, עמ' 1 ש' 26-27: **"הגעתנו להסכמה עם ב"כ המשיב לפיה חברי לא חולק על קיומן של ראיותanca להלא חולשות, כאשר תנאי השחרור ייוותרו על כנמ' למעט..."**.
2. ב"כ המשיב מס' 3 הסכים לקביעתן של ראיותanca ביחס למראשו, וממה אפשר, מילא כל שעניין אותו הוא דחית הערר והיוותרות מרשו משוחרר בתנאים אשר נקבעו על ידי הערכתה קמא. ראו דברי ב"כ המשיב 3 בעמ' 2, ש' 2-1.
3. בעניין זה אציין כי עמדת ב"כ המשיב 3 איננה רלוונטית, והעמדה הקבועה והחשובה היא עמדת העוררת, היא המבקשת בהליך דין, ולפיה אין הבדל ראייתי בין המשיבים 1 ו-2 לבין המשיב מס' 3.
4. בית המשפט המחויז בחלטתו אישר את הסכומות הצדדים ונתן להן תוקף של החלטה.
5. בית המשפט דנא כפוף כਮובן להחלטות ולפסיקות של הערכאות שמעליו, ואין לו להרהר אחריהן ולא קמעה. החלטת בית המשפט המחויז ברורה וחדה כתער - אין הבדל ראייתי בין המשיב מס' 3 לבין המשיבים מס' 1 ו-2. מובהר, כי העובדה שבית המשפט המחויז לא נדרש לחומרה הראיות לצורך קביעת זו, וכי אישר בחלטתו את הסכמת הצדדים, איננה מעלה ואני מודירה ממשמעותה הברורה והמובהקת של החלטתו. המשמעות היא כי לצורך הרשותם של המשיבים שבפניו בכתב האישום המიיחס להם, אין הבדל בין אפשרות המדינה להביא לרשותם לבין אפשרות המדינה להביא לרשות המשיב מס' 3 בכתב האישום.

בעניין זה, החלטת הערכתה קמא באשר לקשי ראייתי בעניינו של המשיב מס' 3 הינה בטלה ובלתי, וכל מה שעומד בפנינו הינה הצהרת המאשימה וב"כ המשיב 3, אשר קיבלן את אישור בית המשפט המחויז, לפיה ישנן ראיותanca להלא חולשות להוכחת אשמתו של המשיב מס' 3.

.6. בשלב זה יש לבדוק האם ישנה אבחנה בין המשיבים 2,1 לבין המשיב מס' 3, שמא עניינם זהה.

בעניינו של המשיב מס' 3 הצהירה המדינה בהודעת העורר כי למרות העובדה צער יחסית, ליד 1986, לחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, לרבות בעבירות התפרצויות, האחרונה בהן מחודש אפריל 2014, וכי הוא שוחרר ממסר בן 18 חודשים, בשל חובתו מסר מותנה עומד ותלי. כאמור, המדינה ביקשה להותר את המשיב מס' 3 כשהוא משוחרר בתנאי מעצר בית מלא ובפיקוח, גם נוכח עברו הפלילי המכבד עד מאד. המדינה חזרה בה מבקשתה להורות על מעצרו של המשיב מס' 3 עד לתום ההליכים נגדו.

בעניינים של המשיבים 1-2, ניתן לקבוע כי קיימים עבר פלילי מכבד, לכל אחד מהם.

למשיב מס' 1 רצף של 12 הרשעות קודמות בין השנים 2004-2013, לרבות מגוון עבירות רכוש הכלול בתפרצויות לבתים, הוא ריצה מאסרים בפועל, חלוקם ממושכים, ותלוים נגדו שני מאסרים מותנים, האחד בגין 8 חודשים והאחר בגין 4 חודשים, שניהם לפי הטענה חבי הפעלה.

למשיב מס' 2 חמישה הרשעות קודמות וגמר דין בין השנים 1995-2013 בעבירות שונות לרבות עבירות רכוש, הוא ריצה מאסר בפועל בגין 10 חודשים, וכגンドו לא תלויים מאסרים מותנים, אך לפי ב"כ המבקשת.

.7. עינינו הרואות, שלושת המשיבים הנם לכואורה בגדיר שורדים מועדים, כולל ריצה עונשי מאסר, מי יותר וכי פחות, כולל הורשעו בעבירות רכוש שהן עבירות רלוונטיות לתיק דין, ובעניינים של המשיבים 1-3 תלוי מאסר על תנאי (8 חודשים למשיב מס' 3 ו-12 חודשים במצטבר למשיב מס' 1).

.8. לא מצאתי כי קיימים הסבר כלשהו לאפליה אותה מבקשת המדינה ליצור בין המשיב מס' 3 לבין המשיבים מס' 2. המבקשת שבאה ונתלית בהסתמכתה של ב"כ המשיבים לקוימן של ראיות לכואורה, ומפנה את בית המשפט לכך שלא ראוי לשנות מהקביעה הקודמת לפיה שאלת שחרורם של חברי אלו תידוע לאחר שתיקבלו תסקרי רפואי בעניינים.

.9. כאמור, לא שמעתי מפי ב"כ המבקשת הסבר ענייני כלשהו בגיןו יש לדחות את טענת האפליה, ולהותיר את המשיבים 1,2 במעצר שעה שהמשיב מס' 3 שנותנו האישים חמורים לא פחות מאשר של המשיבים מס' 1, ונראה שנותנו האישים אף חמורים יותר מאשר של המשיב מס' 2.

.10. הلقה מימים יימה כי טענת אפליה היא בוגדר אחד השיקולים אשר נשקלים על ידי בית המשפט בבואה לקבוע מעצרו של אדם או שחרורו.

ב-בש"פ 2545/07 **נעימ יוסף ב' מ"** (22.3.2007), קבע בית המשפט העליון, כבוד השופט (כתוארו אז) א' גרוןיס, כי כאשר מדובר בנאים שהנמקים צדדים לכתב אישום אחד, והם מושאים בעבירות זהות כאשר אין הבדל ממשי בהתנהגות הפלילית שלהם, הרי גם ככל שקיים הבדלים מסוימים בכל הנוגע לעבר הפלילי, אין די בכך כדי להצדיק התייחסות שונה באשר לשאלת המעצר.

ב-בש"פ 303/07 **באבי ב' מ"** (21.01.2007), קבע בית המשפט העליון, כב' השופט המנוח א' א'

לו, כי שוני בין נאשמים לאותו תיק לעניין עברם הפלילי, כאשר חלקם בכתב האישום הנהו זהה, איננו מצדיק מעצרו של האחד ושחררו של الآخر. בית המשפט קבע כי כל ניסיון להבחין בין העורר (שם) לבין שותפו הוא מלאכותי, וכי מהצורה זו מתבקש כי גם החלטה בעניין מעצרם לא תיצור ביניהם אבחנה.

ראו לעניין זה גם בש"פ 910/03 **אקרם ח'ג'אג' ואח' ב' מ"י** (02.02.2003).

11. תוצאה האמור לעיל היא כי אני מוצא שהמדינה מבקשת ליזור אפליה אסורה בין המשבים 1 ו-2 לבין המשיב מס' 3, ולזאת בית המשפט איננו יכול לתת ידו. דומה שהמבקשת יכולה להלן אך ורק על עצמה, שעה שהליך זה אשר מתקיים היום בפניו "נולד" כתוצאה מעמדת המדינה בערר אותו יזמה והגישה לבית המשפט המחויז. שעה שכך נקבע בבית המשפט המחויז, אין בבית המשפט כאן מנוס מאשר לקבוע כי גם בעניינים של המשבים 1,2 ניתן לבחון חלופות מעצר כבר עתה, מבלי להזדקק לתסוקיר.

12. אשר על כן אשמע עתה חלופות מעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ז, 26/01/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

ההחלטה

(בעניינים של משבים 1,2)

שמעתי ערבים מוצעים וחלופות מעצר מוצעות בעניינים של המשבים מס' 1,2, ואני סבור כי מדובר בחלופות ראיות. אני סבור שהערבות כולן מבינות את תפקידן ויכולות לבצעו כראוי, והתרשמי שהן לא תהסנה לדוח באופן מיידי למשטרה על כל הפרה.

ב"כ המבקשת מסכים אף הוא כי הערכות ראיות וכשרויות לפיקוח, ואין לו טענה בעניין. ב"כ המבקשת שב וטען כי עדמת המבקשת הינה למעצרם של המשבים עד לתום ההליכים, וכי אין מקום לבחון חלופת מעצר עובר לקבالت תסוקיר.

כאמור, החלטתי זו ניתנת בהמשך להחלטתי דלעיל, במסגרת קביעתי כי אין מקום להפלות בין המשבים שבפניי לבין המשיב 3, וכי ככל שתצוגנה לי חלופות מעצר ראיות ניתן יהיה לשקל שחרור המשבים גם ללא קבלת תסוקיר.

בנסיבות אלה, כאשר המשיב מס' 3 שוחרר לחופת מעצר ללא תסוקיר, כאשר לחובתו של המשיב מס' 3 עבר פלילי מכבד וROLONETI ומארס מותנה, וכאשר בעניינו של המשיב מס' 3 ניתנה הסכמת המבוקשת בבית המשפט המחויז לשחררו בתנאים כפי שנקבעו, מצאתי כי יש מקום להורות גם על שחרורם של המשיבים שבפני.

לפיכך אני מורה בזאת על שחרורם של המשיבים 1, בעורובה ובתנאים מגבלים עד לתום ההליכים, כדלקמן:

1. המשיב מס' 1 ישאה במעצר בית מלא ומוחלט בבתו, ברח' נהריים 19/5 ראשון לציון, בפיקוח לסירוגין של הערכות אשר פרטיהן בפרוטוקול לעיל, וזאת עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.
2. המשיב מס' 2 ישאה במעצר בית מלא ומוחלט בבתו, ברח' תל חי 4/28 ראשון לציון, בפיקוח לסירוגין של הערכות אשר פרטיהן בפרוטוקול לעיל.
3. המשיבים רשאים לצאת את הבית, בלבד ובפיקוח אחד העربים, לצורך פגישות עם באי כוחם, במועדים אשר ימסרו לتبיעה לפחות יממה מראש.
4. איסור יצירת קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מההמעורבים בתיק.
5. נמצא בזאת צו איסור יציאה מן הארץ נגד המשיבים. אני שומע מן המשיבים כי אין להם דרכונים מלשבש הליכי חקירה או משפט.
6. נאסר על המשיבים לקבל חברים בבitem, והארוחים היחידים יהיו בני משפחה למעט המפקחים.

להבטחת תנאי השחרור ותנאי לביצועו,/molao התנאים הבאים:

1. כל אחד מהמשיבים יחתום על התcheinבות עצמית על סך 15,000 ₪.
2. תחתם ערכות צד ג' על סך 15,000 ₪, על ידי כל אחת מהמפקחות שפרטיהן בפרוטוקול הדיון לעיל.
3. כל אחת מן המפקחות תפקיד כסף מזומנים בסך 1,000 ₪.
4. כל אחד מהמשיבים יפקיד כסף מזומנים בסך 8,000 ₪.

לא עומד מי מהמשיב בתנאי ערבותו, "שאר במעצר עד החלטה אחרת ויבוא לזכורת ערבות ביום **29/1/2017** בשעה **09:00**".

המשיבים מוזהרים כי ככל שיפורו ותנאי מהתנאים שנקבעו, הם עשויים להיעזר עד לתום ההליכים.

הובחר למשיבים ולබאי כוחם, כי ככל שיטות ההליך הפלילי, עליהם לדוח על כך לבית המשפט באופן שיאפשר הסרת הצעו לעיכוב יציאת המשיבים מן הארץ.

נוכח שחרור המשיבים בשלב זה, עובר לקבלת תסקירות, אני מורה על ביטול תסקירות המעצר שנקבע בעניינים ליום 9/2/2017, ועל ביטול הדיון בעניינים של המשיבים במועד זה.

אני מורה לשירות המבחן לעורוך תסקירות מעצר בעניינים של המשיבים. שירות המבחן יתייחס בתסקירותו, בין היתר, לצורך בהמשך שהיא בחלוות מעצר בית מלא, לאפשרות להעמיד את המשיבים בפיקוח מעצרים במסגרת שירות המבחן, ולאפשרות יציאת המשיבים לעבודה. המשיבים יתייצבו אצל שירות המבחן במועדים שיקבעו, בליווי מפקח שאושר.

תשקירות המעצר יוגש לבית המשפט ולצדדים לא יותר מיום 2017/04/24.

נקבע מועד לדין לעיון חוזר בפניי ליום 2017/04/26 בשעה 08:30.

המציאות תקבע את הדיון ביוםני.

המשיבים מוזהרין בחובת התיאצבות לדין אשר נקבע במועד הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"ח בטבת תשע"ז, 2017/01/26 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

הוקלד על ידי ליאת אבנון